

ژورنال

شماره ۷۲۷

۱۱ مه ۲۰۲۴ - ۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۳ سردبیر این شماره: کیوان جاوید

در این شماره ژورنال

رضا پهلوی و اتحاد؟

اصغر کریمی

خاتمی و داستان گدایی از درگاه خامنه‌ای

سینا پدرام

ایزود شکست سینمای گلخانه ای در ایران

یاشار سهندی

هشدار "مراجع تقلید" قم، به مردم فشار نیاورید

کیوان جاوید

از ماشین بخار تا هوش مصنوعی

سؤال از حمید تقوایی

رضا پهلوی و اتحاد؟

اصغر کریمی

رضا پهلوی در مصاحبه با مجری شبکه ۴ رادیو بی‌بی‌سی که گفت بخشی از دلیل فروپاشی ائتلافی که سال گذشته شکل گرفت و شما هم جزئی از آن بودید بخاطر رویکرد بیش از حد تند و انعطاف‌ناپذیری اطرافیان شما بود و به همین خاطر بسیاری در اپوزیسیون نوعی بی‌اعتمادی به شما دارند و شما را نماینده آینده ایران نمی‌بینند، گفت "نقش من این است که در دوره گذار تا جای ممکن اتحاد ایجاد کنم ... مکانیزم تغییر ایجاد پارلمانی است که نمایندگان مردم در آن در مورد آینده بحث کنند و تصمیم بگیرند."

رضا پهلوی و بخشی از اپوزیسیون بی‌خاصیت
شیفتگی عجیبی به “دوره گذار” و “پارلمان”
دارند. گویا انقلابی صورت نمی‌گیرد، دم و
دستگاه سرکوب و حاکمیت مورد هجوم قرار
نمی‌گیرد و جایی تسخیر نمی‌شود، بلکه “گذار”
آنها مسالمت‌آمیز صورت می‌گیرد، یک پارلمان
درست میشود و به امثال رضا پهلوی می‌گویند
بفرمایید برای آینده ما تصمیم بگیرید.

نه جناب اولاب‌برخلاف میل شما مردم انقلاب می‌کنند،
ثانیا انقلاب نمی‌کنند که یک دولت آقابالاسر
درست کنند و اختیار ایشان و سرنوشت‌شان را به
آن بسپارند. مردم به کمتر از اداره شورایی در
تمام سطوح محلی و سراسری رضایت نخواهند

داد. ثالثاً، مردم به افرادی به عنوان نماینده خود اعتماد میکنند که قبل از هر چیز در انقلاب نقشی دارند و در دوره انقلابی، نه دوره گذار!، نقش سازنده و متحدکننده‌ای ایفا میکنند. به افراد و احزابی که در برنامه و فعالیت‌های روزمره‌شان خواست‌های عمیق و دیرینه مردم را با صدای رسا اعلام کرده‌اند. شما نه انقلاب می‌خواهید، نه نماینده ساده‌ترین خواست‌های مردم از انحلال نیروهای سرکوب و کوتاه کردن دست مذهب و آزادی‌های بی‌قید و شرط سیاسی تار فاه و برابری و پایان دادن به هر نوع تبعیضی هستید.

نقش متحدکننده! شما و مشاوران و ساواکی‌ها و اطرافیان لمپن و هیچکاره اما مزاحم شما را همه دیده‌اند. طبعاً هر حزب و شخصیتی همان نیرویی

را دور خود جمع میکند که شایسته آن است. بساط سلطنت در ۱۳۵۷ به خاک سپرده شد اما شبخ آن که در جریان انقلاب زن زندگی آزادی توسط رسانه‌ها زنده شد اینبار توسط مردم انقلابی برای همیشه دفن و همراه با آن بساط ائتلاف‌بازی‌های شخصیت! های بادکنکی و پارازیت‌ها هم جمع شد. انقلاب پالایش زیادی یافت و شخصیت‌هایی دیگر، فرهنگی دیگر و روح و جسمی دیگر را به میدان آورد. حتی رسانه‌های دست راستی هم دارند پنبه‌ها را از گوششان درمی‌آورند.

شنبه ۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱۱ مه ۲۰۲۴

خاتمی و داستان گدایی از درگاه خامنه‌ای

سینا پدram

محمد خاتمی در یک فایل صوتی که منتسب به اوست، با بیان دلایل عدم مشارکتش در "انتخابات" اسفندماه گذشته می‌گوید: "یکبار هم ما در کنار مردم قرار بگیریم". او می‌گوید اصلاح‌طلبان تاکنون از حکومت "گدایی" می‌کردند.

اوضاع اپوزیسیون "قانونی"، آنچه که مدت‌ها به بال دوم نظام مشهور بود، رقت‌بار است. در هیچ دوره‌ای از تاریخ ایران، اپوزیسیون یک نظام خود را در این حجم بی‌آینده‌تر، متوهم‌تر و مالیخولیایی‌تر نیافته است. این حضرات بیشتر از خود رژیم به ادامه

حیات رژیم دخیل بسته‌اند. حیات این اپوزیسیون
”مشوش‌الدوله“ چنان به رژیم گره‌خورده است
که با هیچ جراحی از اصل و ریشه حکومتی خود
جدا نمی‌شود.

اگر بشود نقطه آغازی برای این استیصال موجودیتی
پیدا کرد باید به تاریخ شعار ”اصلاح‌طلب،
اصولگرا، دیگه تمومه ماجرا“ اشاره کرد. معنی
عملی موقعیت امثال خاتمی یعنی هرچه کوچک‌تر
شدن حلقه رهبری و لخت و عورت‌تر شدن جناح
حاکم و بحرانی‌تر شدن و بی‌افق‌تر شدن آن و به
این اعتبار پایان عمر اصلاح‌طلبی در همه سطوح
سیاسی و اجتماعی.

آقای خاتمی با ”صراحت کلام“ ویژه این بزرگوار،

اقرار می‌کند که تاکنون از حکومت “گدایی” می‌کردند و به‌ظاهر این بار کاسه صبرش لبریز شده است. این انتظار بی‌جایی است که ایشان حتی از یک خواست ساده مردم حمایت و یا هم‌جهت با منافع مردم عمل کند. او در پایان این فایل صوتی می‌گوید: “یکبار هم ما در کنار مردم قرار بگیریم، نه در کنار ضدانقلاب و تحریم. بگوییم تا این مجلس و شورای نگهبان است دیگر در انتخابات شرکت نمی‌کنیم.” عجب شجاعتی! عجب مخالفت باشکوهی! امثال خاتمی هیچ‌وقت کنار مردم قرار نمی‌گیرند اما مردم از همین شکاف‌ها برای پیشروی خود استفاده لازم را خواهند کرد.

طول و عرض مخالفت این بنده خدا فقط تا دم در مجلس و شورای نگهبان امتداد پیدا می‌کند. چنان

سنجیده "انتقاد" می‌کند که خاطر بیت رهبری را
مکدر نکند. طنز قضیه در این است که اصولاً خود
"رهبر" تند و تیزتر از حضرت به خودی‌های رژیم
می‌تازد.

سایه انقلاب زن زندگی آزادی در ایران همچنان
گسترده است. انقلاب تمامی گفتمان‌ها و جدال‌های
اجتماعی را به نفع مردم تغییر داده است. انقلاب
دلیل واقعی تمامی سیاست‌گذاری‌های فعلی رژیم
و اپوزیسیون اصلاح‌طلب آن است. حتی لقب نیمچه
اپوزیسیون هم برازننده این شیادان نیست.

شنبه ۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱۱ مه ۲۰۲۴

ایزود شکست سینمای گلخانه ای در ایران

یاشار سهندی

محمد رسول اف، فیلمساز معترض به ۸ سال زندان و توقیف اموال و شلاق محکوم شده است. همه اینها به خاطر این است که بعد از آزادی از زندان که زمان زیادی از آن نمی گذرد، فیلمی به اسم "دانه انجیر معابد" ساخته است که به بخش مسابقه جشنواره فیلم کن که از ۲۵ اردیبهشت شروع میشود راه یافته است. نکته برجسته فیلم اخیر رسول اف این است که بازیگران زن این فیلم بدون حجاب جلو دوربین رفتند. اتفاقی که همگان انتظار داشتند مانند حجاب سوزان بعد از سقوط حکومت اسلامی رخ دهد. جمهوری

اسلامی از خشم با تهدید بازداشت و ممنوع
الکاری به عوامل فیلم فشار آورده بود که جلوی
رسول اف را بگیرند که این فیلم را به جشنواره
ارسال نکند. این اتفاق نیفتاد و حکم ظالمانه در
مورد او صادر شد.

از اواسط دهه ۶۰، در اوج کشتار در زندانها و
شکار مبارزان در خیابانها، جشنواره های فیلم،
مانند کن یا برلین کاملاً آگاهانه به ویتترین
جمهوری اسلامی تبدیل شده بودند. کسانی مانند
مخلباف که متهم به شکار هنرمندان معترض
در خیابانهای تهران و سردمدار تصفیه وسیع در
سینمای ایران بود، همراه با کسانی مانند عباس
کیارستمی به سوگلی این جشنواره ها تبدیل شده

بودند. عباس کیارستمی معتقد بود که "سانسور موجب خلاقیت میشود!" بعدها به این اسامی کسانی مانند، ابوالفضل جلیلی و جعفر پناهی و اصغر فرهادی و مجید مجیدی هم اضافه شدند. که این آخری محبوب خامنه ای و بازیگر فیلم "بایکوت" مخلمباف بود؛ فیلمی تبلیغاتی علیه زندانیان سیاسی و مدافع کشتار این زندانیان. برخی از این فیلمها حتی در ایران به نمایش در نمی آمدند، همین حضور بین المللی اما کافی بود که از چهره ضد فرهنگی جمهوری اسلامی تصویر دروغین بسازد. حضور "سینمای گلخانه ای" تا همین دو سه سال اخیر ادامه داشت و مسئولان جشنواره ها به اعتراضات توجه نشان نمی دادند.

انقلاب زن زندگی آزادی تاثیر خود را روی سینما نیز گذاشت. برخی بازیگران زن حجاب برداشتند و ابتذال سینمای دولتی را به چالش کشیدند. با انعکاس جهانی صدا و تصویر این انقلاب، جشنواره های بین المللی نیز سیاست خود را تغییر دادند و دیگر به سینمای دولتی ایران اجازه حضور نمی دهند. همزمان با شکست آن سینمای حکومتی، باید همین امروز علیه حکم زندان و ممنوع الکار شدن رسول اف تمام قد ایستاد و رژیم را عقب راند.

شنبه ۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱۱ مه ۲۰۲۴

هشدار "مراجع تقلید" قم

به مردم فشار نیاورید

کیوان جاوید

به گزارش "گروه خبر" ابراهیم رئیسی روز ۲۰ اردیبهشت، در ادامه سفرهای استانی خود، برای دومین بار وارد قم شد و با تعدادی از "علما و مراجع تقلید" دیدار و گفت‌وگو کرد.

در هشدار به رئیسی همه آیت‌الله‌های شکم سیر و بی‌درد، و البته هراسان از انقلاب در یک چیز متفق‌القول بودند. "فشار فایده ندارد". مکارم شیرازی تأکید کرد که "راهکار حل مسائل و مشکلات فرهنگی کشور تدبیر، تشویق و کارهای

فرهنگی است و در این مسائل فشار آوردن فایده‌ای ندارد.“ جوادی آملی بر حفظ کرامت مردم تأکید کرد و گفت: مسئولین باید تمام همتشان این باشد که با مردم باادب و احترام و بر اساس کرامت برخورد شود.“ نوری همدانی بر شرایط سخت معیشتی مردم تأکید کرد و گفت: ”هر کجا قدم می‌گذارید مردم از گرانی و سختی زندگی می‌گویند.“

مذهب عموماً در حاشیه قدرت حاکم می‌ایستد و منتقد نیم‌بند حاکمین می‌شود و نقش سوپاپ اطمینان به خود می‌گیرد تا شعله خشم مردم به انقلاب تبدیل نشود. پیشوایان مذهبی بی‌وقفه تلاش می‌کنند انتقادات مردم از حاکمین،

از درخواست‌های متواضعانه فراتر نرود. مذهب آه انسان درمانده است و وجود فقر و فساد و بی‌عدالتی را توجیه می‌کند و رسیدن به رستگاری را به آن دنیای موهوم حواله می‌دهد.

این پرده استتار در ایران به سبب در قدرت قرار گرفتن مذهب از هم دریده شده است. یک جامعه ۸۷ میلیونی تماماً به نقش مافیای مذهب پی برده. مذهبی که مسلح به همه سلاح‌های کشتار جمعی از هر وسیله‌ای به دفاع از غارتگری می‌پردازد و در عیان‌ترین شکل ممکن رودرروی مردم ایستاده و از موجودیت سیاسی خود و ارتجاع فرهنگی حاکم دفاع می‌کند.

هشدار این آیت‌الله‌های حاکم که خود سازندگان این فلاکت عمومی‌اند دردی از حکومت درمان نمی‌کند. حکومت اسیر در گردابی از بحران‌های متنوع در انشقاق گسترده غوطه‌ور است. همگی به‌خوبی می‌دانند نرمش در برابر مردم معنا ندارد و در عین حال به تجربه دیده‌اند سرکوب نیز خشم مردم را انباشته‌تر و انفجاری‌تر می‌کند تا در موقعیتی مناسب‌تر در صفوفی به هم فشرده‌تر ارکان حکومت را بلرزانند و از هم پیاشانند. این رژیم کارش از هشدار گرفتن گذشته است. بین مردم و حکومت تنها سلاح حکم می‌راند.

شنبه ۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱۱ مه ۲۰۲۴

از ماشین بخار تا هوش مصنوعی

سؤال از حمید تقوایی

کیوان جاوید: هوش مصنوعی در خدمت بشر یا نابودگر تمدن بشری؟

حمید تقوایی: هوش مصنوعی یک دستاورد انقلاب صنعتی چهارم است که قدرت تولیدی بشر را در چند دهه اخیر صدها برابر چند سده اخیر افزایش داده است و این روند با رشدی تصاعدی ادامه دارد. انقلابات صنعتی موجب گسترش رفاه و پیشرفت تمدن است و نه عامل نابودی آن. اگر ماشین بخار و موتورهای احتراقی و الکتریسیته تمدن را نابود کرد، انقلاب الکترونیک و هوش

مصنوعی هم خواهد کرد! هوش مصنوعی هم، مثل هر نوآوری تکنولوژی تولیدی دیگری، نه تنها نابودگر تمدن بشری نیست بلکه یک دستاورد آن و در خدمت کل بشریت است. تولید بیشتر یعنی رفاه و اوقات فراغت بیشتر. اگر در نظام سرمایه داری این امر اتفاق نمی افتد، مانع نظامی است که حول سود و سودآوری می چرخد. در نظامهای موجود کامپیوتریزه شدن و بکارگیری رباتها و هوش مصنوعی در تولید، خود را نه در رفاه بیشتر مردم، بلکه در افزایش سود و ثروت یک در صدیها نشان میدهد، و این حاصل مناسبات تولیدی کاپیتالیستی است و نه رشد تکنولوژی.

یکی از نکات مهمی که در نقد هوش مصنوعی

گفته می‌شود اینست که جای تفکر انسانی را می‌گیرد و یا حتی، آنطور که آقای ایلان ماسک - مالتی میلیاردر صاحب کارخانه اتومبیل‌سازی تسلا و شبکه ایکس و چند شرکت غول‌پیکر دیگر - چندی پیش ادعا کرد، از هوش بشری پیشی می‌گیرد. این نظریه درکی سطحی از هوش دارد. هر وقت ماشینی بسازند که اثری مثل هملت بنویسد و یا مثل حافظ و گوته شعر بگوید و یا تابلویی مثل لِبْخند ژوکوند خلق کند، و در زمینه علوم، نظریه‌ای مثل داروین‌یسم و نسبیت اینشتین تئوریزه و تدوین کند، آن زمان می‌توان ادعا کرد که ماشین بپای بشر رسیده است. اما چنین احتمالی نزدیک به صفر است. به نظر من دستاوردهای فکری و هنری بشری در دنیای

دیجیتال و منطق دوازدهمی دیجیتال قابل دستیابی نیست.

کیوان جاوید: گفته می‌شود با گسترش هوش مصنوعی مشاغل از بین می‌روند و بیکاری گسترش می‌یابد

حمید تقوایی: این توضیح وارونه واقعیت است. واقعیت اینست که بکمک هوش مصنوعی با ساعت کار خیلی کمتری می‌توان محصولات بمراتب بیشتری تولید کرد. این امر، در یک جامعه انسانی که تولید در خدمت رفع نیازهای کل جامعه است، به معنی کاهش ساعات کار و اوقات فراغت بیشتر برای کارگران خواهد بود.

اما البته جواب کاپیتالیستی این مساله اخراج کارگران بمنظور سودآوری بیشتر است. طبق گزارشاتی که در سال جاری منتشر شده کارگران در رشته‌هایی که ربات بکار گرفته شده ۸۹ درصد کارآمدتر بوده‌اند. یعنی در این صنایع با کاهش ۸۹ درصد ساعات کار می‌توان میزان تولید و تعداد کارگران با همان سطح دستمزد را حفظ کرد. اما از دید سرمایه‌دار این به معنی اخراج ۸۹ درصدی کارگران و افزایش ۸۹ درصدی سود است. پژوهش جدید توماس پیکتی، اقتصاددان فرانسوی که با نوشتن کتاب "سرمایه در قرن بیست و یکم" معروف شد، نشان می‌دهد در ۳۰ سال اخیر رشد درآمد نیمه پایینی مردم آمریکا، صفر بوده است درحالی‌که درآمد یک درصد

ثروتمند ایالات متحده رشدی ۳۰۰ درصدی داشته است. در بقیه جهان هم وضع به همین قرار است.

فاکتور مهمی که این رشد ۳۰۰ درصدی در آمد سرمایه داران را فراهم کرده انقلاب الکترونیک و بکارگیری کامپیوتر و ربات‌ها و اخیراً هوش مصنوعی است که در سی سال اخیر قدرت تولید و بارآوری کار را بطور جهشی و تصاعدی افزایش داده است.

اما رشد تکنولوژی که امروز به سودهای کلان ترجمه می‌شود، درعین حال شرایط عینی را برای جامعه سوسیالیستی روز بروز بیشتر فراهم می‌کند. هوش مصنوعی هر اندازه بیشتر در

تولید بکار گرفته شود، امکان تولید حجم انبوه کالاهای موردنیاز بشر با زمان کار هر چه کمتری، بیشتر فراهم می‌شود و این خود امکان‌پذیری سوسیالیسم را بیش‌ازپیش در چشم‌انداز جامعه قرار می‌دهد. همانطور که فاصله عظیم بین ثروت‌های نجومی یک‌درصدی‌ها و فقر ۹۹ درصدی‌ها - به گزارش آکسفام هشت نفر در دنیا ثروتی برابر با نیمه فقیر جمعیت دنیا دارند - بیانگر ضرورت سوسیالیسم است.

شنبه ۲۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

۱۱ مه ۲۰۲۴

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال